

*„Jsou tu nejkrásnější svátky, budu koukat na pohádky.
K tomu čaj a cukroví můžeme si dát, hodně štěstí, lásky, klidu s rodinou si
přát.“*

Milí čtenáři Buňky, přeji všem bez rozdílu krásné a pohodové prožití vánočních
svátků a šťastné vykročení do roku 2019.

Vaše Buňka

ZVEME VÁS NA.....

HOKEJOVÝ ZÁPAS

UČITELÉ VS ŽÁCI

**ZIMNÍ STADION
POVRLY**

21. 12. 2018

OD 10:00

České vánoční tradice a zvyky

Třesení stromkem

Svobodná dívka vyjde po štědrovečerní večeři a zatřeše se stromkem. Z míst odkud se pak ozve štěkání psa by měl přijít ženich.

Štěstíčka

Na papírky se napíší jednoslovná hesla například: zdraví, bohatství, štěstí, cestování apod. Poté se lístečky vloží do misky, z které si každý vytáhne po štědrovečerní večeři 3 lístečky, z kterých se dozví, co ho v příštím roce čeká.

Klepání na kurník

Svobodná dívka klepe stěvicem na kurník. Ozve-li se slepice, dívka zůstane svobodná. Pokud se ale ozve kohout, brzy se vdá.

Sekera pod stolem

Pro zdraví a nebolavé nohy pro celý rok stačilo pod štědrovečerním stolem bos šlápnout na sekeru. Pokud jste si tak neublížili při samotné této činnosti, mohli jste si oddechnout.

Stíny

Když se rozsvítí, dívají se všichni po stěnách. Čí stín nemá hlavu, ten do roka zemře.

Hrachové zrnko

Hospodyňka zapekla do jedné vánočky hrachové zrnko. Vánočka musí vydržet do Nového roku. Kdo v ní najde hrášek, bude mít celý rok štěstí a úspěch

Mazání obličeje medem

Mezi zapomenuté vánoční zvyky patří i natírání obličeje medem. Říkáte si, proč to pro pána ti lidé dělali? Z naprosto jednoduchého důvodu – aby je měli příští rok všichni rádi.

Purpura a vánoční františek

Purpura je vonná směs různých bylin, například drtí vonných dřevin, levandule, skořice, hřebíčku a podobně. Teplem tato směs začne vonět. Tato tradice pochází již z dob starých Keltů, kteří na ohništích pálili voňavé jehličí. Podobně je oblíbený i vonný františek, který se v mnohých domácnostech zapaluje na Vánoce. Jedná se o kužel z rozemletého hnědého uhlí s přidanou vůní kadidla.

Pro Buňku zpracovala Daniela Cabajová

Názory na Vánoce

Zeptal jsem se několika učitelů, jak vnímají Vánoce z pozitivního i negativního hlediska.

Takže to pozitivní co vidím na Vánocích je, že se lidé sejdou společně, popovídají si, zavzpomínají na společné a hezké zážitky a tohle naštěstí na těch Vánocích zůstává.

To negativní je, že mám pocit, že v poslední době se Vánoce mění na takové předhánění se o darování co největšího počtu dárků, aniž by si to ti lidé zasloužili. Jsou to dárky hodnoty peněz, ale ne hodnoty od srdce.

Paní učitelka Hájková

To negativní je přístup lidí k Vánocům, to, že je berou jako konzum. Někteří lidé ale Vánoce považují za možnost setkání s rodinou, a to je ta pozitivní věc. Upevnění rodinných vztahů.

Pan učitel Kovář

Nejlepší je, že je svátek, takže nejdeme do práce (smích) a je volno, takže můžu být doma, dávají pohádky a tak.

A nejhorší je nakupovat dárky.

Paní učitelka Strnadová

No jo, tak já řeknu to horší a pak to vylepším tím optimismem. Takže horší je shon a ta komercializace Vánoc, ale na druhou stranu hrozně rád dostávám dárky (smích). Co si budeme povídat. Jak se říká, nejlepší dárek je ten vlastnoručně vyrobený, ale ona to tak úplně není pravda. Rád tedy dostávám dárky, ale samozřejmě je to taky o rodině, když se sejdeme a popovídáme si.

Takže pro mě NEJ je rodina a dárky.

„A jídlo pane učiteli?“

Noo jídlo, to jako nemám na tom moc rád. Já sice vypadám, že se rád najím, ale to jídlo pro mě není na Vánocích to hlavní.

Pan učitel Hacko

Ptal se Marek Jech

Jak si děti představují Vánoce

Pro většinu dospělých je to hlavně zodpovědnost a taky stres. Třeba jenom ten předvánoční úklid je velmi náročný. Rodiče sami od sebe mají ještě víc práce, než ostatní bez rodiny, jenom kvůli tomu, že musí tajně nakoupit dárky a pracně je schovat a ozdobit. Také musí koupit vánoční stromček atd.

Aby tenhle článek nebyl jenom o kritériích Vánoc, zeptala jsem se různých dětí, co pro ně znamenají Vánoce.

Jak u vás probíhají Vánoce?

„Vypneme televizi, potom si nandáme jídlo a nikdo nesmí od stolu vstát, jinak nám Ježíšek nepřinese žádné dárky. Potom co se najíme jdeme do pokojíčku a počkáme až zacinká zvonek a potom běžíme dolů. Rozbalíme si dárky, koukáme na televizi a jíme ještě cukroví a potom jdeme spát.“

„My jdeme nejdříve do kostela a navštívit babičky, kolem večera se vracíme domů, jdeme si udělat večeri a nakonec si rozbalíme dárky a jdeme spát.“

S kým většinou zdobíte cukroví?

„S maminkou.“

„S babičkou.“

Dodržujete nějaké vánoční tradice?

„S rodinou jíme jenom kapra.“

„Vypouštíme lodičky po Labi.“

„Krájíme jablka.“

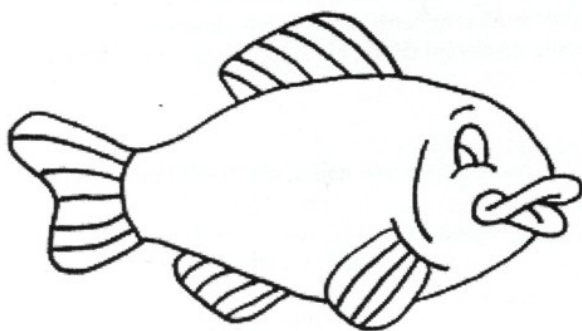
Máte doma umělý nebo živý stromček?

„Živý.“

„Měli jsme doma umělý, ale chtěli jsme mít živý.“

Ptala se Alžběta Siručková

Příběhy – vyjmenovaná slova po **L**

Žáci 3. A dostali za domácí úkol vymyslet krátký text, ve kterém použijí co nejvíce vyjmenovaných slov po L. Občas přidali ruku k dílu i rodiče a vznikly pěkné, mnohdy zábavné příběhy.

Kuba Miltner

Kdysi dávno žila jedna paní a byla moc hodná. Žila ve starém mlýně. Jednou v noci slyšela, jak se blýská. Dostala strach, začala vzlykat, polykat prášky na spaní. Ty zapila čajem z pelyňku. Potom usnula a noc až do rána jí plynula bez problému. Ráno šla lyžovat na Lysou horu, vzala si lýkové lyže, vyplývala hřejivou mast na obě lýtky. Vzala si plyšového kulicha a šla ven.

Honzík Brabec

Jednou slyšel mlynář blýskat se v nedalekém lese. Šel se podívat a našel tam zapíchnuté lyže ve sněhu. Než došel domů, čas rychle plynul. Paní mlynářka sušila na peci pelyněk, který uvázala lýkem na věšák. Malý Pepík si hrál s plyšovým měďou. Ten měl tlustá lýtky. Mlynářka uvařila polévku, kterou mlynář rychle polykal. Musí se všechna sníst! Jídlem se neplýtvá! Vykřikl lysý mlynář.

Bára Floriánová

Byl jednou jeden mlýn a tam žil mlynář jménem Josef. Jednoho dne přijel do mlýna čaroděj Brumbál. Poprosil Josefa, aby mu dal napít trochu vody. Josef jeho přání vyhověl a dal mu napít hodně vody. Brumbál si všimnul, že Josef plýtvá vodou. To čaroděje rozzlobilo a začaroval Josefa v pelyněk. Josef prosil a vzlykal, ale čaroděj byl neúprosný. Řekl: „až pojede někdo kolem a uslyší tvé vzlykání, přivoní-li si k pelyňku, osvobodí tě od kletby.“ Čas plynul jako voda, až jednou jel okolo hloupý Honza. Jak tak jel na svém koni, začaly ho bolet lýtky a nemohl polykat ani své sliny, jak byl žíznlivý. Tak se vydal do mlýna. Když přijížděl blíž, podivil se, že místo lopat na mlýnském kole se točí jako vrtule lyže. Pytle s moukou byly svázané lýkovým provazem. Opodál na Lysé hoře stál hrad, který byl docela malý. Zabýskalo se a začalo pršet. Protože měl Honza krásného plyšového koně, který se lekal, tak z něho slezl a spadl do pelyňku. Tak si k němu přivoněl. Mlynář byl vysvobozen. Josef dal Honzovi a koni napít.

Kuba Fryč

Kdysi dávno před mnoha lety žil byl jeden sedlák, který byl chudý, ale uměl všechna vyjmenovaná slova po l. Jednoho dne šel do lesa a přepadli ho banditi a řekli: „Peníze nebo život!“ Sedlák řekl: „Ale já nic nemám“. Jeden bandita řekl: „Prohleďte ho!“ Tak ho prohledali a nic neměli. A sedlák prosil: „Prosím, nechte mě!“ „Necháme tě jít, když nám řekneš všechna vyjmenovaná slova po L.“ Tak sedlák spustil: „Slyšet, mlýn, blýskat se, polykat, plynout, plýtvat, vzlykat, lysý, lýko, lýtko, lyže, pelyněk, plyš.“ Všechno dopadlo dobře a pohádky je konec.

Miša Hrodková

Na Lysé hoře stál starý mlýn a v něm bydlel pan mlynář. Čas plynul a venku začal padat sníh. Tak mlynář mohl jezdit na lyžích. Upadl a poranil si lýtko. A začal vzlykat. Šel do svého mlýna a uvařil si guláš, který byl hořký jako pelyněk. Proto ho nemohl polykat. A tak si řekl, že si vypere plyšového krtečka a pak ho pověsí na lýko. Ale nechtěl plýtvat vodou, a tak počkal až naprší. A najednou bum. Ozvaly se hromy a začalo pršet. A tak si mlynář svého krtečka mohl konečně vyprat. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Kuba Bělkovský

V dálce jsme slyšeli klapat mlýn, doma jsme si dali čaj z pelyňku, venku se začalo blýskat. Čas nám rychle plynul, dědeček ráno říkal, že až budu starý, budu taky lysý. Ráno jsem polykal pastu na zuby. Babička ráno vzlykala, pak jsem si očistil lyže, vyplýval jsem všechnu vodu z láhve. Pak jsem jel domů, maminka si odřela lýtko, tatínek mi zašil kalhoty lýkem, večer jsem spal s plyšovým medvídkem.

Čtvrtáci tvořili básničky na téma Vánoce

Těšíme se na Vánoce

Máme hezký stromeček,
dáme pod něj dáreček.
Upečeme perníčky,
dáme je do formičky.
Na skleničky cukříček,
sladký jako medíček.

Nela Pittnerová

Vánoce

Upečeme perníčky,
podle naší babičky.
Chtěli byste přáníčka,
tak hledejte Ježíška.
Pořádně si pochutnáme,
když cukroví uděláme.

Nela Pittnerová

Naše Vánoce

Naše kočka kouzelná je
Vánoce nám oznamuje
já jí za to poděkuju
a pak po ní pokukuju.
Ona potom zamňouká
a sedne si do kouta
po jídle se začne mýt
a maminka začne šít.
Všechno se nám vydařilo,
ale také podařilo.

Johana Kubičková

Kupujeme mamince tatínka

Ty jsi hodná maminka,
koupíme ti tatínka.
Koupíme ho za dva groše,
a pak s ním hned do koše.
Koš pak hezky vysypeme
trochu si s ním zatřese.
Byl to špatný tatínek,
protože měl boty plné hovínek.

Marcel Marek

Vánoce

Rozsvítíme stromeček
dáme pod něj dáreček.
Upečeme cukroví
babička ho nazdobí.

Štěpán Šíma

Vánoce

Už jsou zase Vánoce
konečně zas po roce.
Koupíme si stromeček
pod něj dáme dáreček.
Budeme se koulovat
radost si s tím udělat.
Budeme zase hezky spolu
u svátečního stolu.

Zuzana Gondeková

Střípky z MŠ

Uspávání broučků

Dne 7. 11. 2018 pořádala Mateřská školka při ZŠ akci jménem „Uspávání broučků“. Děti se dlouho těšily na tento velmi slavnostní den. Z pohledu maminky bylo velmi náročné vymyslet ideální kostým tak, aby odpovídal dětským představám a zároveň byl zajištěn tepelný komfort. Velice nás překvapila velká účast. Na akci se těšily nejen děti, které navštěvují školku, ale také jejich rodiče, sourozenci, kteří již chodí do základní školy či děti z okolí... Všichni dorazili v rozmanitých

kostýmech. Před setměním se kolem školky začalo hemžit ohromné množství broučků a hmyzu s rozsvícenými lampičkami.

Děti předvedly malé pěvecké a taneční představení. Ve vzduchu se začala linout vůně smažených řízků. Všem se začaly sbíhat sliny a začali se těšit na plánovanou společnou večeři.

Lampionový průvod, který následoval, vytvořil nádhernou barevnou cestu a radost dětí byla všudypřítomná. Včelka Mája a Ferda Mravenec (převléknuté učitelky), oznámili dětem, že na zahradě mají ukrytý poklad. Děti byly natěšené a šťastné.

Bylo to nádherné a v tuto chvíli jsme si s manželem zašeptali, že je to přesně ten okamžik, který tvoří v dětství zážitky, a jaké máme štěstí, že naše děti toto prožívají. Poklad děti ve tmě našly neuvěřitelně rychle a všechny zajímalo, co skrývá. Najednou jsem měla pocit, že to hlavní, na co se malí broučci těší, má teprve přijít. A bylo to tak. Děti se těšily na řízky! A nejenom děti. I my rodiče jsme měli pocit, že si je zasloužíme. Zakončit tuto povedenou akci přijelo „Svátovo divadlo“ s pohádkou o Svatojanských broučcích.

Závěrem bych chtěla poděkovat celému kolektivu Mateřské školky Povrly za jejich trpělivost, kreativitu, organizaci, ale hlavně za jejich nadšení tvořit dětem zážitky. Určitě si zaslouží poděkování také rodiče, kteří pomohli vytvořit dětem nádherné kostýmy, v kterých se cítily zajímavě a krásně. Zapojením všech vznikla klidná a veselá atmosféra. Největší pochvalu si zaslouží děti, protože všechny byly hodné, veselé a dokázaly nám všem, jak skvělá parta kamarádů jsou!

Bc. Jana Vaisová, maminka Barušky

Vánoční tvoření v duchu lidových tradic

Letošní vánoční tvoření, které pořádala Mateřská škola Povrly, dne 21. 11., bylo v duchu tradičních řemesel a ryze českých zvyklostí. Děti a rodiče měli možnost setkat se u tvoření perníčků, dekorací a ozdob a vyzkoušet si, jak dříve žily generace před námi. Děti byly unešeny, stejně jako rodiče z báječné sváteční předvánoční atmosféry, na které měl velký podíl kolektiv Mateřské školy Povrly. Všichni pracovali s nadšením. V první řadě se jednalo o tradiční a známý staročeský medový perník dle původní receptury. Těsto jsme nejdříve propracovali a pak vytlačovali, jak nás instruovala paní Jiřina Šustrová z dílny lidové tradice, do dřevěných, dnes už vzácných a málo používaných forem. Měli jsme možnost nahlédnout do historie lidových řemesel a lidové umělecké výroby v České republice i díky jejímu výkladu. Dále jsme si mohli vyzkoušet výrobu ozdob z vizovického těsta a hvězdiček ze žitné slámy. Pracovali a tvořili jsme převážně s materiály, které jsou přírodní a ekologické, šetrné k životnímu prostředí, staršími bavlnkami počínaje, po různorodé koření vhodné k zdobení konče. Viděli jsme tak společně s dětmi, že člověk může mít radost a těšit se i z toho, co najde v přírodě a ještě z toho sobě či svým blízkým vyrobí něco krásného pro radost.

Měla jsem ráda dlouhé večery a povídání s babičkou o tom, jaké to bylo kdysi a jak se jim žilo. Děkuji kolektivu Mateřské školy Povrly a paní Jiřině Šustrové, že jsme i my rodiče byli zase chvilku dětmi a naše děti měly možnost nás poznat také z jiné stránky.

S pozdravem Božena Vlačihová, maminka Vojtíka

EKO zprávičky z naší školičky

Přišla doba vánoční a nás tak v ekotýmu napadlo... *Jaký vlastně preferujete vánoční stromček? A jak balíte své dárečky? Myslíte při tom na přírodu kolem nás? Že ne? A chtěli byste to dělat lépe? Tak čtěte pozorně naše rady.*

Dárky zabalené s láskou k přírodě.

Role vánočního balicího papíru všude kam se podíváš, to je úplná záplava. Chtěl by ses tomu letos vyhnout a udělat to lépe? Šetrněji k přírodě? Tak koukni na naše tipy.

- 1) Určitě máš doma nějakou krabici, zkus ji vzít a dát průchod své fantazii. Polep ji, pokresli, popiš. Fantazii se meze nekladou a možností je nepřeberné množství.
- 2) Zkus se zamyslet nad vtipným balením dárků a použij věci, které bys jen tak nepoužil. Vyhrab na půdě, nebo ve sklepě starý kufřík, plechovou krabici, truhličku či košík. Uvidíš, jak tyto věci hned ožijí a prokouknou, když jim přidáš jednu nebo dvě mašle.
- 3) Letošním favoritem v balení dárků je však látka. Najdi starý šátek, který už nikdo nenosí, šálu, tričko, mikinu, ubrus, ... Přišij, nebo přišpendli třásničky a vzkazy a hned máš dárek stylově a originálně zabalený.

Jak správně naložit s vánočními stromky?

Živý, či umělý? Který je šetrnější k přírodě? Který si mám vybrat?

Pro pořízení vánočního stromku máme hned několik možností výběru. Buď si koupíme živý, který prodávají před každým větším obchodním domem, nebo použijeme stromek v květináči, který po Vánocích zasadíme na zahrádě, či sáhneme po klasickém umělém. Ale která z variant je nejekologičtější?

Víte, že ...

průměrná roční spotřeba přírodních vánočních stromků v ČR se odhaduje na 1,2 milionu kusů?

Pro zajímavost – každoročním tříděním odpadu se nám podaří zachránit cca 2,2 milionu stromů.

Tak co teď? Který vybrat?

Koupí umělého stromku máme na pár let vystaráno, ale co s ním pak? Kam ho vyhodit? Do směsného odpadu asi ne... Vysloužilý umělý stromek je nejlepší odvézt do sběrného dvora, rozhodně NEvhazovat do kontejneru, či popelnice.

Tak co živý stromek v květináči? V bytě ho budeme více zalévat, na Vánoce ozdobíme, po Vánocích odstrojíme a zasadíme babičce na zahrádce. No to je nápad...

Ale tak jednoduché to také není, stromky jsou velmi choulostivé a musíme je nechat přivyknout na změnu teploty v bytě i na změnu teploty venku. Často se totiž stává, že příliš velkým skokem teplot tomuto stromku uhnijí kořeny a už se nám na zahrádce nikdy neuchytí.

Takže živý stromek koupený před obchodákem? To je nejekologičtější varianta?

No, ne tak úplně. U stromků, stojících před obchodním domem je to většinou tak, že se stromky stejného druhu pěstují na plantážích. Všechny se víceméně současně vysadí a poté se po nějaké době celá plantáž sklídí. A takhle stále dokola. Což úplně dobré také není.

Ale stromky s **FSC certifikátem** jsou vypěstovány v lese, ve kterém se hospodáří odpovědným a přírodě blízkým způsobem. V praxi to znamená fakt, že stromky jsou vybírány jednotlivě s ohledem na okolní lesní porost. Les tak neztrácí přirozený růst a vyváženost. Stromky navíc nejsou nikterak dražší než běžně dostupné komerční řešení. Spíše naopak.

Víte, že ...

pěkný stromek roste v lese až 10 let, než si ho koupíte na Vánoce domů?

A kam s živými stromky po Vánocích?

Opět máme hned několik možností. Můžeme je sami v kamnech spálit, takže ještě jednou naposledy poslouží tak, že nás zahřejí. Nebo je můžeme seštěpkovat do kompostu a v létě jimi přihnojit květiny. Anebo se můžeme domluvit s lesníky, stromky řádně odstrojit, nesmí na nich zůstat jediný háček, či vosk, a odnést stromky zvířátkům do lesa, která se jimi nakrmí. Pokud vám nevyhovuje ani jedna z variant, tak stromek jednoduše odnesete do sběrného dvora, spalovny, či kompostárny.

Tak co? Už víš, jak na to?

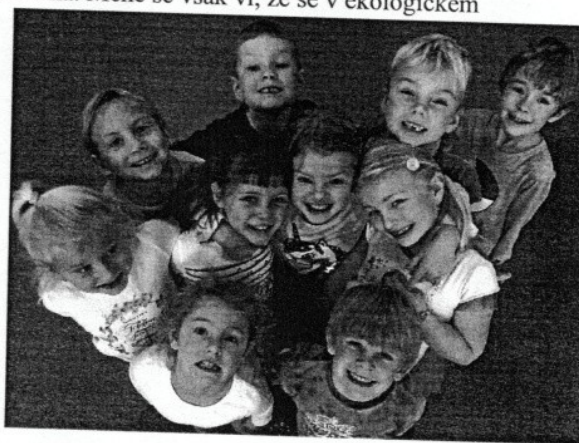
***Celý ekotým vám přeje krásné, a hlavně pohodové
prožití vánočních svátků.***

Putování skřítko Odpadlíčka, aneb MŠ jede také v EKO

Není žádným tajemstvím, že součástí zdejší základní EKOškoly, která úspěšně již řadu let realizuje ekologický program vzdělávání, je také mateřská školka. Méně se však ví, že se v ekologickém vzdělávání dětí pouze „nevezeme“, ale jako mateřská školka jsme se již v roce 2016, brzy po vytvoření metodiky Ekoškoly pro předškolní vzdělávání, zapojili do sítě zeleně smýšlejících mateřinek.

V letošním školním roce se, doufejme, naše zapojení promění v ocenění titulem Ekoškolka. Konečně jsme se totiž odhodlali a přihlásili jsme se k auditu a v březnu nás navštíví auditor s koordinátory, aby si popovídali s pí učitelkami, s dětmi, s rodiči a posoudili, jestli si zasloužíme být navrženi k získání mezinárodního titulu Ekoškolka. Skřítek Odpadlíček nám určitě pomůže. Ono to totiž není jen tak. Každá správná ekoškolka pracuje podle mezinárodní metodiky 7 kroků a snaží se z dětí vychovávat malé ekology. A tak má taková školka svůj ekotým, který si vytváří soubor pravidel zvaný „Ekokodex“, analyzuje, plánuje, hodnotí, informuje... Putování skřítko Odpadlíčka můžou sledovat všichni na webových stránkách mateřské školy www.mspovrly.estranky.cz v záložce EKOŠKOLKA.

Bc. Kateřina Trsková, zástupkyně ředitelky pro MŠ

Jak vzpomínají na vánoční období na základce naší bývalí devátáci

Na základní škole byl vánoční čas jedno z období, na které jsem se vždy těšila. Sice doma na Vánoce jsme dostali skoro všechno, co jsme si přáli, ale na základce jsme měli vylosované nebo rozdělené, kdo komu bude dávat dárek a to bylo malé dobrodružství. Co si pamatuji, tak já osobně jsem se nikdy předčasně nedozvěděla dopředu, co dostanu a od koho. To se drželo až do osmé třídy, protože v deváté si dali dárečky jen někteří z nás. Vždy to bylo fajn a sice jsem si občas myslela, že jsem dostala blbost, nakonec jsem ji využila nebo si ji schovala na památku. Docela mě mrzí, že jsou už ty časy pryč, ale i tak jsem moc šťastná, že jsem na gymplu. Takže hlavně užívejte všechny možné příležitosti, protože s lidmi na základce prožijete nejvíce času jako snad už nikdy v budoucnu. Hlavně to hrozně rychle uplyne.

Miša Křivková

Miluji Vánoce, když jsem byla malá, moc jsem si neuvědomovala jejich kouzlo. Těšila jsem se jenom na dárky, asi jako každé dítě, ale pohled na věc jsem za tu dobu změnila. Neustále vzpomínám na minulé Vánoce a již se nemohu dočkat, až přijdou ty letošní. Samozřejmě, že je budu slavit s rodinou, ale jedna vánoční beseda mi ubyla. Konkrétně ta školní. Je to čtvrt roku co jsem na střední a možná se budete divit, ale základka mi chybí. Vážně. Každý rok jsme jako třída koupili ten bílý sprej na okna. Ten, co nám má připomínat sníh. Vlastně ani nevím proč nám na tom tak záleželo, ale musel tam být! Vzpomínám si, že snad nikdy nevydržel do 4. adventní neděle, protože ta touha si do něj na okně něco nakreslit byla silnější. Nebo třeba zdobení stroměčku. To se dělilo na dvě party. Jedna se snažila stroměček opravdu vyzdobit. Pak zde byla parta druhá, která chodila a zkoušela co ozdoby vydrží a z jaké výšky musí spadnout, aby se rozbily. A to cukroví? Půlkou prosince neměl skoro nikdo ke svačině nic jiného než cukroví. Perníčky, rohlíčky, linecké, vosí úly... Všechno bylo! K tomu období neodmyslitelně patří i koledy. Jako... takhle... Každému jde něco jiného, že jo. Řekněme, že nám to trochu pokulhávalo ve zpěvu. Trochu hodně... Ale bavilo nás to! Závěrem vždy byla beseda. S kakaem v ruce jsme si rozbalovali dárky, užívali cukroví a jen tak byli... Ačkoli jsou Vánoce spíše boje o nejlepší dárek, tak je mám ráda. Je důležité si najít chvilku na ty nejbližší. Na ty, které milujeme, ale často nám na ně nezbyvá tolik času. Obejměte je. Řekněte jim, že je máte rádi. Ono je to totiž často to nejhezčí, co jim můžete dát.

Naty Bujná

Nevím, jaké Vánoce si ze ZŠ pamatuji nejvíce, ale budu o tom mluvit tak nějak obecně. Vždy to byly dny, kdy se už neučí a na plánu byla jenom besídka se třídou. Bral jsem to vždy jako odpočinkový den s příjemnou atmosférou. Ještě když se k tomu přidalo cukroví od Markéty, tak si nebylo na co stěžovat. Přišel čas na rozdávání dárků. Při tom bylo také hodně veselí a zábavy. Třeba pan učitel Skála poté musel odcházet s tolika laškami vína, že si dal slib: „U každého vína přečtu knihu.“ No, určitě zažil velmi pěkné Vánoce.

Vánoce na základní škole jsem si každý rok dosyta užil a rozhodně to patří k momentům, jež patří k oblíbenějším.

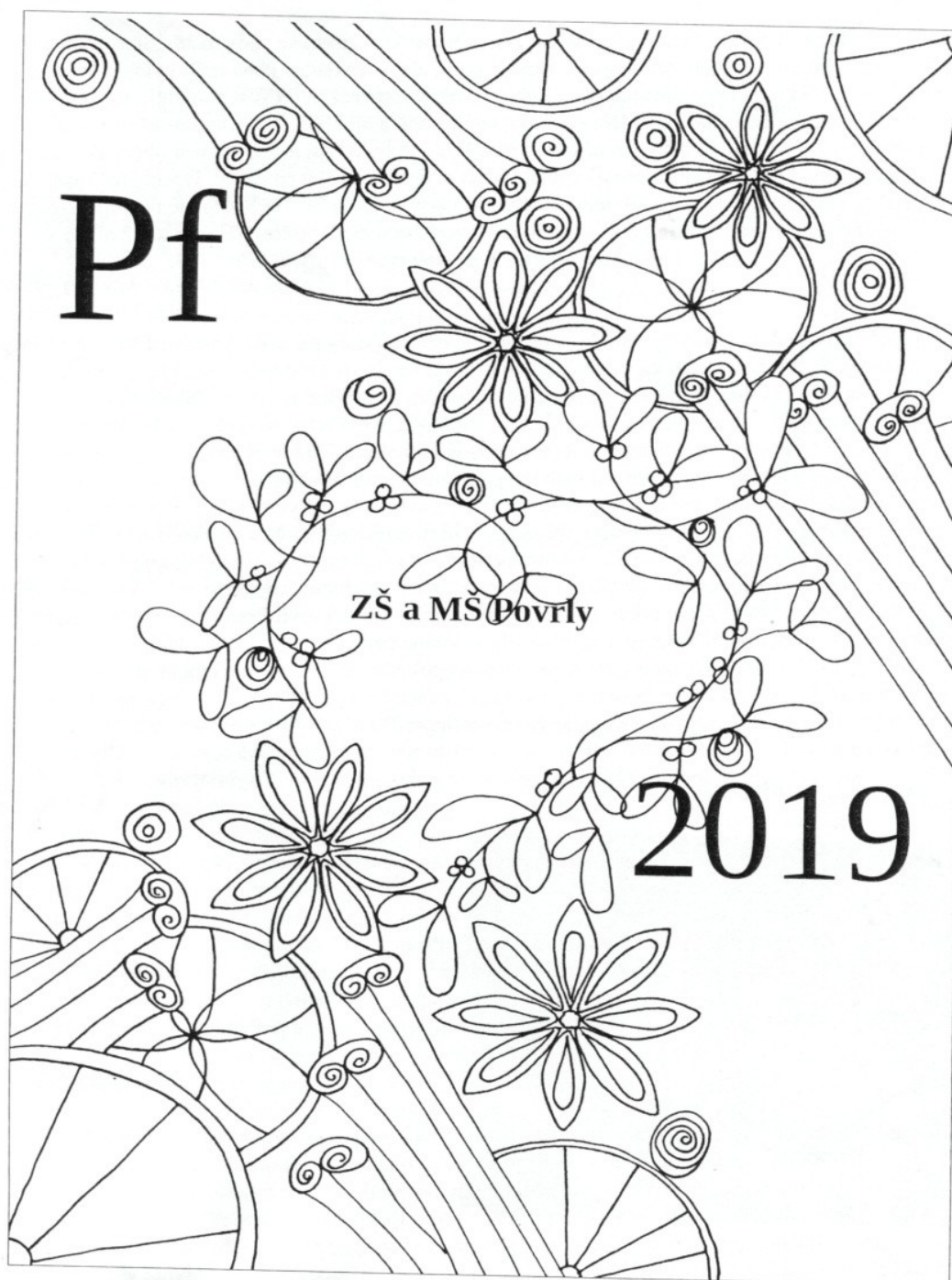
Matěj Hnízdl

Na Vánoce na naší základní škole vzpomínám velmi rád. Nejvíce ve mně zůstanou vzpomínky na čerta a Mikuláše. I když ty vzpomínky na ně přichází až od druhého stupně. Rád vzpomínám na ten velký den, kdy jsme si celá třída na poslední hodinu dávali dárky a jedli u toho cukroví. Nemůžu zapomenout na vynikající dortík či jinou pochutinu od naší asistentky Markéty. A abych nekrivdil, tak nezapomenu ani na Váš diář, pane učiteli a nebojte, vzorně jsem si do něj vše zapisoval, jak jste mi přikázal. Všechny Vánoce na mé základce byly naprosto úžasné a rád na ně budu vzpomínat. A dosti mě mrzí, že nic podobného na škole již nezažiji.

Ondra Jeníček

Pro Buňku zpracovala: Jasmína Rajtorová

Stránka nejen pro Ninu

Dvoutměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu.
TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE • EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855